

acasă

George Ioniță

Acasă

azi m-am întors în satul meu,
ca un străin, necunoscut...
acasă, doar aici voi fi mereu,
aici, de unde visul a-nceput.

pustiu e-acuma în ogradă-
în loc de flori cresc buruieni
și gardul într-o parte stă să cadă,
de-atâtea ploi, de-atâtea ierni.

o ușă se aude scârțâind,
când vântul prin ferestre bate,
vechea icoană atârând,
e tot ce-a mai rămas pe un perete.

în candelă un strop a mai rămas nears,
din ce a fost ulei sfințit
la care , mamă, primul vers,
din cartea mea, sfioasă, ai citit.

și lacrimi ți s-au scurs pe-obraz,
cuvintele rostind în șoapte.
cu mâna rezemată de pervaz,
tu mai aștepti pe cineva, la ușă să îți bată.